

Csömör, 1910. szeptember 22. – Budapest, 1976. szeptember 22.

Aradról áttelepült munkáscsaládból származott. A hat elemi osztály elvégzése után mezőgazdasági napszámos lett. Hamarosan ipari tanulónak adták, fivéreihez hasonlóan szobafestő-mázoló- és díszítőfestő segéd lett. 1925-től szakmájában dolgozott; 1939-től hat éven keresztül öccsével együtt festékkereskedést vezetett. Munka mellett magánúton elvégezte a Vendel utcai tanítóképzőt, majd a Török Pál utcai rajziskolát. A mesteroklevelet a cím- és szobafestőszakmában is megszerezte. 1932-ben belépett az építőmunkások szakszervezetébe, majd három évvel később, 1935. január 1-jén a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba; később a helyi pártszervezet jegyzője lett. 1937 és 1940 között tüntetésekben, bérharcokban vett részt, a szakszervezet csömöri csoportjának bizalmijává választották. 1944-ben a fenyegető behívó elől elrejtőzött, ezért elfogatóparancsot adtak ki ellene, menekülni kényszerült; illegalitásban várta a front elvonulását, s csak a szovjet csapatok bevonulása után tért vissza Csömörrre. 1945. áprilisban lakóhelyén pártja képviselőjeként bekerült a nemzeti bizottságba. 1945. október 12-én Csömör főjegyzője lett. 1946. novemberben Szombathelyen elvégezte a jegyzőknek előírt közigazgatási képesítő tanfolyamot. A község egyik vezetőjeként irányította a háborús károk helyreállítását, megakadályozta a település sváb lakosságának kitelepítését. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett választásokon az SZDP Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog megyei listáján indult, pótképviselő lett. 1948. április 26-án behívták a törvényhozásba. A pártegyesítéskor átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. Az 1949. május 15-ei országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Pest megyei listájáról szerzett újra mandátumot. 1949. áprilistól egy évtizedig a Magyar–Szovjet Társaság Pest megyei titkára, majd elnöke. 1950-től 1973-ig tanácsstag volt szülőfalujában. Képviselőisége után visszatért szakmájába, az iparitanuló-képzésben kezdett el dolgozni 1953-tól a 19. számú Műszeripari, majd a 21. számú Ipari Tanuló Intézet igazgatóhelyettese volt. 1955-től a Munkaügyi Minisztérium 35. számú Intézetének szakoktatója, főmestere, majd igazgatóhelyettese lett, festő-mázoló és díszítő szakmunkásokat oktatott. Miután belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba, 1959-től 1971. évi nyugdíjazásáig ő irányította a szakmunkásképző intézetet. Munkájához 1960. szeptemberben elvégezte az Egri Pedagógiai Főiskola levelező tagozatának rajz kiegészítő szakát. Nyugdíjasként haláláig részt vett a szobafestők mesterképzésében, tanfolyamokat vezetett, a Kisiparosok Országos Szövetsége Mestervizsgáztató Bizottsága tagja volt.